

УДК: 37.011:008/009

DOI 10.31494/2412-9208-2018-1-3-173-182

The quality assurance of professional training of future master of secondary education in physical culture as a pedagogical problem

Забезпечення якості професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти з фізичної культури як педагогічна проблема

Yuriy Dutchak,

candidate of science in physical education and sports, associate professor

<https://orcid.org/0000-0003-0537-2316>

yrdutchak@ukr.net

Юрій Дутчак,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент

Oleg Kvasnytsia,

Candidate of Science in physical education and Sports

oleg.kvasnitsa@ukr.net

Khmelnytsky National University

Олег Квасниця,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту,

Хмельницький національний університет

✉ 11 Institutskaya St.,
Khmelnytsky, 28000

✉ вул. Інститутська, 11
м. Хмельницький, 28000

Original manuscript received September 10, 2018

Revised manuscript accepted November 27, 2018

ABSTRACT

Primary factors that guarantee quality of education are professional training of teachers, educational and methodological support of educational process, available system of control and assessment of teaching, students' level of knowledge, application of modern educational technologies in educational process, engagement of teachers and students in scientific and research activity, correspondence of curricula with present-day demands, appropriate material and technical support of educational process, available academic references that meet present-day demands, application of materials of sociologic and other research, education orientation on the formation of social qualities of a contemporary specialist, stimulation of students' work, contacts with leading foreign specialists.

Support of quality of professional training is done within the context of effective management of pedagogical systems.

To assess quality of professional training it is reasonable to use method of blocks decompositions, visualization criteria, personal and physical development criteria, dynamic and process components, statistical process data.

In order to guarantee quality of professional training of future masters, aims and tasks of master-level pedagogical process need to be changed from transmission of information to creation of a special educational environment for the development of professionalism of a future teacher, integrative character of master-level studies, orientation not on formation of knowledge, but on formation of students' key competences, actualization of tasks of professional education, personal and

professional development, creation of methodological support of educational process that would be adequate to present-day challenges.

Support of the quality of professional training at graduate level is done via improvement of organization of master students' self-preparatory work, search of optimal forms of organization of scientific and research work at graduate level and its informational, human resources, material and technical support, improvement of level of masters' theoretical training.

Key words: *quality of professional training, assessment of the quality of professional training, future master students.*

Вступ. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначає питання забезпечення системного підвищення якості освіти як такої, що потребують першочергового вирішення, оскільки є запорукою економічного зростання держави та розв'язання соціальних проблем суспільства в найближчому майбутньому.

Парадигма освіти XXI століття спрямована на вдосконалення фахової підготовки в поєднанні з особистісним розвитком кожного студента. Гуманістичний підхід до професійної підготовки передбачає, що студент – це активний суб'єкт своєї діяльності, який реалізує творчий потенціал у ході предметного навчання та особистої діяльності на практиці під час комплексного процесу оволодіння професіоналізмом.

Аналіз літературних джерел засвідчує, що проблемою забезпечення якості освіти в закладах вищої освіти займалось чимало науковців. Ця проблематика знайшла своє відображення в працях вітчизняних (С. Ніколаєнко, 2006; І. Анненкова, 2011; Н. Хворостяна, 2012; Г. Калінічева, 2014; В. Мороз, 2014; Т. Гончаренко, 2015) та зарубіжних (М. Поташник, 2006; S. Dubovicki 2015; С. Jain, 2018) науковців.

Науковцями здійснювався пошук оптимальних форм, методів і засобів навчання в закладах вищої освіти, змістовне наповнення дисциплін, побудова процесу професійної підготовки, створення умов для максимально повного опанування особистістю матеріальної культури та духовних цінностей, розкриття потенціалу студентів, їхньої самореалізації. Проте питання щодо визначення дієвих шляхів забезпечення якості професійної підготовки фахівців та вироблення системного підходу до розв'язання цієї проблеми досі дискусійне.

Мета статті – уточнення сутності процесу забезпечення якості професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти з фізичної культури та визначення найбільш ефективних умов і можливих шляхів для її підвищення.

Для досягнення означеної мети були використані загальнонаукові теоретичні **методи дослідження**, а саме: аналіз, порівняння, узагальнення.

Результати та дискусії. У сучасний період національна освіта в Україні є головним стратегічним чинником соціально-економічного, інтелектуального і духовного розвитку суспільства, а також вирішальним чинником його виживання та безпеки. Нарощування інтелектуального потенціалу українського суспільства має стати, на думку Г. Калінічевої,

“вирішальним чинником підвищення конкурентоспроможності національної економіки та забезпечення національного добробуту держави і громадян, запорукою економічної та суспільно-політичної модернізації країни, вагомю складовою національної безпеки, а також сприяти суспільному прогресу, соціальній рівновазі та розвитку знаннєвої, освітньої орієнтованої особистості” (Калінічева, 2014: 148-149).

Необхідність подальших системних досліджень процесу забезпечення якості професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти з фізичної культури зумовлено низкою суперечностями між:

- зростанням попиту на висококваліфікованих магістрів середньої освіти за спеціалізацією “Фізична культура” і недостатнім рівнем сформованості в них компетентностей до педагогічної та наукової діяльності;

- орієнтацією сучасної педагогічної думки і практики на впровадження нових моделей професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти за спеціалізацією “Фізична культура” і традиційними формами, методами та засобами означеної підготовки;

- нагальною потребою майбутніх магістрів середньої освіти за спеціалізацією “Фізична культура” в належній методичній підготовці задля використання інноваційних технологій у науковій та професійній діяльності та відсутністю технології такої підготовки у вищих навчальних закладах;

- необхідністю модернізації змісту, форм, методів і засобів професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти за спеціалізацією “Фізична культура” та недостатністю теоретичного та методичного обґрунтування цього процесу.

Долучення нашої держави до Болонського процесу, в якому основоположною є проблема забезпечення якості підготовки фахівців, що обумовлюється зростанням масовості у вищій освіті; зацікавленістю роботодавців у якісній підготовці фахівців; зменшення обсягу державного фінансування вищої освіти з одночасною вимогою щодо ефективності витрат, отриманих закладами вищої освіти; підвищенням вимог суспільства до прозорості та відкритості діяльності університетів; формуванням конкурентного середовища серед університетів.

Серед можливих напрямів обговорення проблематики якості освіти, як зазначає В. Мороз, *“слід звернути увагу на ті, які безпосередньо стосуються основних учасників освітнього процесу, а саме: того, хто навчається (здобувач освітньо-кваліфікаційного рівня); того, хто навчає (науково-педагогічні працівники), та того, хто замовляє відповідну послугу (підприємство, держава, суспільство)”* (Мороз, 2014: 116). Для нашого дослідження ця теза є дуже важливою.

Згідно з даними, наведеними у літературних джерелах, основними чинниками, що забезпечують якість освіти, є професійна підготовка викладачів, навчально-методичне забезпечення освітнього процесу, наявність системи контролю й оцінювання викладання, рівня знань студентів, застосування сучасних освітніх технологій, залучення викладачів і студентів до науково-дослідної діяльності, відповідність

програм навчальних дисциплін сучасним вимогам, належне матеріально-технічне забезпечення освітнього процесу, забезпеченість науковою літературою, що відповідає сучасним вимогам; використання матеріалів соціологічних та інших досліджень, спрямованість на формування соціальних якостей сучасного фахівця, стимулювання самостійної роботи студентів, контакти з провідними зарубіжними фахівцями.

Європейська система забезпечення якості освіти, що базується на європейських стандартах і рекомендаціях (ESG), ґрунтується на таких основних принципах:

1) зацікавленість студентів і роботодавців, а також суспільства в цілому у високій якості вищої освіти;

2) ключова важливість автономії закладів і установ, збалансована усвідомленням того, що автономія вимагає дуже серйозної відповідальності;

3) система зовнішнього забезпечення якості повинна відповідати своїй меті і не ускладнювати роботу навчальних закладів більше, ніж це необхідно для виконання цією системою своїх завдань (Згуровський, 2009).

Як вважає С. Ніколаєнко, ніколи ще проблема якості вищої освіти в Україні не мала такого важливого ідеологічного, соціального, економічного й технічного значення, як нині, що визначається, з його точки зору, низкою об'єктивних чинників:

- від якості людських ресурсів залежить рівень розвитку країни та її глобальної економічної конкурентоспроможності;

- якість освіти набуває все більшого значення в забезпеченні конкурентоспроможності випускників вищої школи на ринку праці;

- специфіка управління якістю освіти полягає в тому, що управління діяльністю людини, яка є об'єктом педагогічного впливу, здійснюється через її психічну діяльність, унаслідок чого навчання має певний елемент невизначеності;

- якість професійної підготовки фахівців – невід'ємна вимога до вітчизняної вищої освіти, якщо вона прагне інтегруватися в європейський освітній простір (Ніколаєнко, 2006: 15-18). Нам особливо імпонує ця думка науковця.

Більш детальну характеристику основних чинників, які забезпечують якість вищої освіти, подає Н. Хворостяна, при цьому виокремлює такі чинники:

1) професійна підготовка суб'єктів викладання, їхні особистісні якості (порядність, відповідальність, принциповість, толерантність тощо);

2) навчально-методичне забезпечення процесу підготовки (навчальні посібники, методичні розробки);

3) наявність системи контролю й оцінювання, рівня знань суб'єктів учіння, що відповідає сучасним вимогам;

4) застосування в освітньому процесі сучасних освітніх технологій (активних методів навчання, Інтернет-технологій тощо);

5) залучення суб'єктів освітнього процесу до науково-дослідницької діяльності;

- 6) відповідність програм навчальних дисциплін сучасним вимогам;
- 7) контакти з провідними іноземними фахівцями;
- 8) належне матеріально-технічне забезпечення процесу підготовки;
- 9) забезпеченість науковою літературою освітніх закладів;
- 10) використання матеріалів психолого-соціологічних та інших досліджень;
- 11) спрямованість викладання на формування соціальних якостей сучасного фахівця;
- 12) стимулювання самостійної роботи суб'єктів навчання тощо (Хворостяна, 2012: 27).

Зважаючи на важливість якості вищої освіти, вона не може формуватися стихійно. Забезпечення якості освіти здійснюється в контексті ефективного управління педагогічними системами. Як констатує В. Іванов, "управління – це процес планування, організації, мотивації і контролю, необхідний для того, щоб досягти цілей організації" (Іванов, 2001: 37). Ефективне управління можливе тільки за умови долучення до цього процесу всіх учасників, а не використання адміністративних методів.

Управління якістю освіти, як вважає М. Поташик, це особливе управління, організоване та спрямоване на досягнення не будь-яких, не випадкових, не просто кращих за попередні, а цілком визначених, заздалегідь прогнозованих з можливим ступенем точності результатів освіти, де мета (результат) має бути прогнозована операційно в зоні потенційного розвитку випускника школи (Поташик, 2006: 33).

Процес забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців передбачає формування в них компетентності, що визнається у світовому освітньому просторі. Одним з найефективніших методів досягнення цієї мети є використання ідеології загального управління якістю (Total Quality Management – TQM) та заснованих на ній міжнародних стандартів серії ISO 9000:2000, ISO 10015 та ISO/IWA 2:2007.

Розглядаючи якість освіти, С. Jain, Р. Narayan наголошують, що "є два аспекти якості освіти: якість системи освіти в цілому та якість того, що система пропонує студентам/учням" (Jain, 2018: 12).

Важливою з огляду на тему дослідження є проблема відбору критеріїв і показників якості освіти. І. Анненкова акцентує увагу на чотирьох основних аспектах оцінки якості освіти: "гарантоване виконання базових стандартів і еталонів; досягнення поставлених цілей на різних етапах навчання (на вході, у процесі й на виході); здатність задовольняти попит і очікування споживачів освітніх послуг і зацікавлених учасників освітнього ринку; прагнення до вдосконалювання навчання" (Анненкова, 2011: 5).

Для оцінки якості професійної підготовки науковці акцентують увагу на методі декомпозицій блоків: критерії навченості; критерії особистісного і фізичного розвитку; динамічні та процесуальні компоненти; статистичні і процесуальні дані (Рис.1).

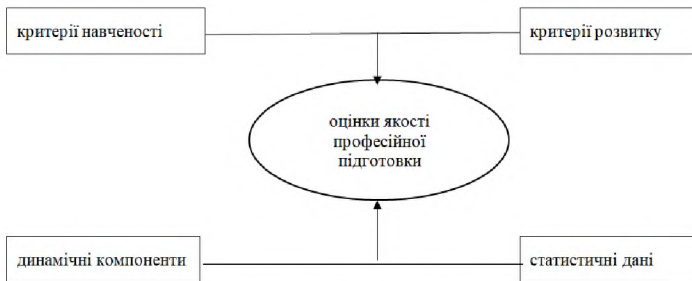

Рис.1 Складові оцінки якості професійної підготовки

Таким чином, констатуємо відсутність науково обґрунтованої та єдиної системи критеріїв і показників якості освіти, орієнтованої на потреби особистості, установ, держави та суспільства в цілому.

Суттєвий вплив на забезпечення якості професійної підготовки фахівців має автономність закладу вищої освіти, що суттєво вплине на ефективність його діяльності.

Якість професійної підготовки, як стверджує Т. Гончаренко, *“істотно залежить від педагогічних умов, які мають бути конкретними для підготовки фахівців з кожної спеціальності”* (Гончаренко, 2015: 108). Ця теза є особливо актуальною до нашого дослідження.

Відзначаємо, що одним із показників забезпечення якості професійної підготовки фахівців є компетентність майбутніх фахівців. Прийнята у 2006 р. Європейська довідкова рамкова структура містить такі ключові компетентності: спілкування рідною мовою; спілкування іноземними мовами; математична компетентність і базові компетентності в галузі науки та техніки; цифрова обчислювальна компетентність; соціальна і громадянська компетентності; ініціативність та підприємливість; культурна освіченість та виразність [Локшина, 2009: 325-332).

Європейська система повинна слугувати довідковим інструментом для розвитку компетентностей у національних системах освіти.

Погоджуємося з думкою Dubovicki S., Banjari I., що *“забезпечення якості університетської освіти має бути однією з найважливіших постійних цілей, а не одноразова подія”* (Dubovicki, 2015: 45).

А. Сватъев звертає увагу на важливості та необхідності вивчення і втілення передового досвіду зарубіжних країн у контексті вищої фізкультурно-спортивної освіти (Сватъев, 2014: 84).

У межах нашого дослідження особливої уваги заслуговує теза стосовно організації освітнього процесу в магістратурі як одного з головних компонентів забезпечення якості професійної підготовки за певною спеціальністю. Як вважає Т. Дмитренко, він повинен передбачати *“реалізацію*

взаємозв'язку між усіма дисциплінами навчального плану спеціальності, що дозволяє сформувати ґрунтовні знання, вміння їх застосовувати для вирішення професійних завдань (знаннєва парадигма); вибір доцільних засобів діяльності суб'єктів у ситуації, що відповідає культурі діяльності та спілкування (культурологічна парадигма); здійснення спільної продуктивної діяльності на засадах гуманізації відношень (гуманістична парадигма)" (Дмитренко, 2013: 85-87).

Умовами модернізації освітнього процесу в магістратурі задля забезпечення якості професійної підготовки, науковець В. Кравченко вважає такі: "зміни цілей магістерського педагогічного процесу: від трансляції інформації до створення особливого освітнього середовища для розвитку професіоналізму майбутнього викладача; інтегративного характеру магістерського навчання, спрямованість на формування не знань, а ключових компетенцій студентів; актуалізації завдань професійного виховання, особистісно-професійного розвитку; створення адекватного викликам часу методичного супроводу освітнього процесу: навчальної літератури, освітніх технологій, оцінних засобів тощо" (Кравченко, 2014: 562-563).

Основними напрямками, що забезпечують якість професійної підготовки в магістратурі, як відзначає В. Сенашенко, повинні стати вдосконалення організації самостійної роботи магістрантів; пошук оптимальних форм організації науково-дослідної роботи в магістратурі та її інформаційного, кадрового, матеріально-технічного забезпечення; підвищення рівня теоретичної підготовки магістрантів (Сенашенко, 2008: 13).

Висновок. Уточнено сутність процесу забезпечення якості професійної підготовки майбутніх магістрів середньої освіти з фізичної культури, що детермінується вимогами сучасного суспільства в конкурентоспроможних, компетентних та мобільних фахівцях.

Перспективи подальших досліджень передбачатимуть обґрунтування та формалізація єдиної системи критеріїв і показників якості професійної підготовки.

Література

1. Анненкова І. П. Критерії і показники якості освіти у ВНЗ / І. П. Анненкова // Наука і освіта. – 2011. – №8/СІV. – С. 4–7.
2. Гончаренко Т. Є. Роль педагогічних умов у забезпеченні якості професійної підготовки майбутніх інженерів-програмістів у технічному університеті / Т. Є. Гончаренко // Теорія і практика управління соціальними системами. – 2015. — № 1. – С. 105-113.
3. Дмитренко Т.О. Особливості підготовки магістрів з менеджменту соціокультурної діяльності: парадигмальний аналіз / Т.О. Дмитренко // Культура України. – 2013. Вип. 42(1). – С.82-97
4. Згуровський, М. З. Болонський процес – структурна реформа вищої освіти на Європейському просторі [Електронний ресурс] / М. З. Згуровський. – Режим доступу: <http://www.ntukpi.kiev.ua>.
5. Калінічева Г. І. Вища освіта України в контексті сучасних цивілізаційних змін / Г. І. Калінічева // Українознавчий альманах / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Київ: КНУ ім. Т. Шевченка. – 2014. – Вип. 17. – С. 146-149.

6. Кравченко В.М. Модернізація підготовки викладача вищої школи в умовах магістратури / В.М. Кравченко// Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітніх школах. – 2014. – Вип. 36. – С. 555-564.

7. Локшина О.І. Зміст шкільної освіти в країнах Європейського Союзу: теорія і практика (друга половина XX – початок XXI ст.): монографія / О.І.Локшина. – К.: Богданова А.М., 2009. – 404 с.

8. Мороз В. М. Академічна мобільність професорсько-викладацького складу як об'єкт державно-управлінського впливу на якість вищої освіти в Україні / В. М. Мороз // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. – 2014. – № 1. – С. 115-121

9. Ніколаєнко С.М. Якість вищої освіти в Україні: погляд у майбутнє / С.М. Ніколаєнко // Вища школа. – 2006. – № 2. – С. 3-23.

10. Основы социального управления: Учебное пособие / А.Г. Гладышев, В.Н. Иванов, В.И. Патрушев и др. Под ред. В.Н. Иванова. – М.: Высшая школа, 2001. – 271 с.

11. Сватъев А.В. Аналіз стану вищої фізкультурно-спортивної освіти в країнах Західної Європи та Азіатсько-Тихоокеанського регіону/ А.В. Сватъев// Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету. Сер: Педагогіка. – 2014. №2 – С.84-88

12. Сенашенко В.О. Тенденции реформирования магистратуры в структуре российской высшей школы / В. О. Сенашенко, В. Н. Халин // Высшее образование в России. – 2008. – № 3. – С. 9-22.

13. Управление качеством образования : [практикоориентированная монография и методическое пособие]. – изд. второе, перераб. и доп. / под ред. М. М. Поташника. – М. : Педагогическое общество России, 2006. – 448 с.

14. Хворостяна Н.В., Великжаніна М.В. Аналіз основних чинників, які забезпечують якість освіти / Н.В. Хворостяна, М.В. Великжаніна// Економіка і регіон № 3 (34) – 2012 – ПолтНТУ. С. 25-29.

15. Dubovicki S., Banjari I.. Students' attitudes on the quality of university teaching. Journal of Contemporary Educational Studies/ S. Dubovicki, I. Banjari./The journal of contemporary educational studies. – 2014. – №2, PP.42-59.

16. Jain C. Quality of Secondary Education in India: Concepts, Indicators, and Measurement/ C. Jain, P. Narayan .- Springer Nature Singapore Pte Ltd. – 2018. – 225 p.

References

1. Annjenkova, I. P. (2011). Kryteriji i pokaznyky jakosti osvity u VNZ [Criteria and indicators of the quality of education in HEI]. *Nauka i osvita*, 8, 4–7 [in Ukrainian].

2. Honcharenko, T. Ye. (2015). Rol pedahohichnykh umov u zabezpechenni yakosti profesiinoi pidhotovky maibutnykh inzheneriv-prohramistiv u tekhnichnomu universyteti [The role of pedagogical conditions in ensuring the quality of the training of future engineers-programmers at a technical university]. *Teoriia i praktyka upravlinnia sotsialnyimi systemamy*, 1, 105-113 [in Ukrainian].

3. Dmytrenko, T. O. (2013). Osoblyvosti pidhotovky mahistriv z menezhmentu sotsiokulturnoi diialnosti: paradyhmalnyi analiz [Features of preparation of masters in management of socio-cultural activity: paradigm analysis]. *Kultura Ukrainy*, 42(1), 82-97 [in Ukrainian].

4. Zghurovskyi, M. Z. (2009). Bolonskyi protses – strukturna reforma vyshchoi osvity na Yevropeiskomu prostori [Bologna Process – Structural Reform of Higher Education in the European Space]. [*Elektronnyi resurs*].

5. Kalinicheva, H. I. (2014). Vyshcha osvita Ukrainy v konteksti suchasnykh tsyvilizatsiinykh zmin [Higher education of Ukraine in the context of modern civilizational changes]. *Ukrainoznavchyyi almanakh*, 17, 146-149 [in Ukrainian].

6. Kravchenko, V. M. (2014). Modernizatsiia pidhotovky vykladacha vyshchoi shkolovy umovakh mahistratury [Modernization of the training of the teacher of higher school in the conditions of the magistracy]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnikh shkolakh*, 36, 555-564 [in Ukrainian].
7. Lokshyna, O. I. (2009). Zmist shkilnoi osvity v krainakh Yevropeiskoho Soiuzu: teorii i praktyka (druha polovyna XX – pochatok XXI st.) : monohrafiia [Contents of school education in the countries of the European Union: theory and practice (second half of the XX – beginning of the XXI century): monograph]. Kyiv : Bohdanova A.M. [in Ukrainian].
8. Moroz, V. M. (2014). Akademichna mobilnist profesorsko-vykladatskoho skladu yak ob'iekt derzhavno-upravlinskoho vplyvu na yakist vyshchoi osvity v Ukraini [Academic mobility of the faculty as an object of state-management influence on the quality of higher education in Ukraine]. *Naukovi zapysky Instytutu zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1, 115-121 [in Ukrainian].
9. Nikolaenko, S. M. (2006). Yakist vyshchoi osvity v Ukraini: pohliad u maibutnie [The quality of higher education in Ukraine: a vision of the future]. *Vyshcha shkola*, 2, 3-23 [in Ukrainian].
10. Hladushev, A. H., Yvanov, V. N., Patrushev, V. Y. (2001). *Osnovu sotsyalnoho upravleniia: Uchebnoe posobie* [*Fundamentals of Social Management: Tutorial*]. M. : Vysshaia shkola, [in Russian].
11. Svatiev, A. V. (2014). Analiz stanu vyshchoi fizkulturno-sportyvnoi osvity krainakh Zakhidnoi Yevropy ta Aziatsko-Tykhookeanskoho rehionu [Analysis of the state of higher physical education and sport education in Western Europe and the Asia-Pacific region]. *Naukovyi visnyk Melitopolskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu*, 2, 84-88 [in Ukrainian].
12. Senashenko, V.O., Khalyk V. N. (2008). Tendentsyy reformyrovaniia mahystratury v strukture rossyiskoi vysshei shkoly [Trends in the reform of the magistracy in the structure of the Russian Higher School]. *Vysshee obrazovanye v Rossyi*, 3, 9-22
13. Potashnyka, M. M., (2006). *Upravlyenye kachestvom obrazovaniia: [praktykoooryentirovanaia monohrafiia y metodycheskoe posobie]* [Management of quality of education: [practice-oriented monograph and methodical manual]. M. : Pedahohycheskoe obshchestvo Rossyi, [in Russian].
14. Khvorostiana, H.V., Vielikzhanina, M.V. (2012). Analiz osnovnykh chynnykiv, yaki zabezpechuiut yakist osvity [Analysis of the main factors that ensure the quality of education]. *Ekonomika i rehion*, 3 (34), 25-29 [in Ukrainian].
15. Dubovicki S., Banjari I.. Students' attitudes on the quality of university teaching. *Journal of Contemporary Educational Studies/ S. Dubovicki, I. Banjari.//The journal of contemporary educational studies.* – 2014. – №2, PP.42-59 [in English].
16. Jain C. Quality of Secondary Education in India: Concepts, Indicators, and Measurement/ C. Jain, P. Narayan. – Springer Nature Singapore Pte Ltd. – 2018. – 225 p [in English].

АНОТАЦІЯ

Основними чинниками, що забезпечують якість освіти, є професійна підготовка викладачів, навчально-методичне забезпечення освітнього процесу, наявність системи контролю й оцінювання викладання, рівня знань студентів, застосування сучасних освітніх технологій, залучення викладачів і студентів до науково-дослідної діяльності, відповідність програм навчальних дисциплін сучасним вимогам, належне матеріально-технічне забезпечення, зокрема науковою літературою, що відповідає сучасним вимогам; використання матеріалів соціологічних та інших досліджень, спрямованість викладання на

формування соціальних якостей сучасного фахівця, стимулювання самостійної роботи студентів, контакти з провідними зарубіжними фахівцями.

Забезпечення якості професійної підготовки здійснюється в контексті ефективного управління педагогічними системами.

Для оцінки якості професійної підготовки доцільно використовувати метод декомпозицій блоків: критерії навченості; критерії особистісного і фізичного розвитку; динамічні й процесуальні компоненти; статистичні процесуальні дані.

З метою забезпечення якості професійної підготовки майбутніх магістрів необхідно змінити цілі та завдання освітнього процесу: від трансляції інформації до створення особливого освітнього середовища для розвитку професіоналізму майбутнього викладача інтегративного характеру магістерського навчання, спрямованість на формування не знань, а ключових компетенцій студентів; актуалізації завдань професійного виховання, особистісно-професійного розвитку; створення адекватного викликам часу методичного супроводу освітнього процесу.

Забезпечення якості професійної підготовки в магістратурі здійснюється шляхом удосконалення організації самостійної роботи магістрантів; пошуком оптимальних форм організації науково-дослідної роботи в магістратурі та її інформаційного, кадрового, матеріально-технічного забезпечення; підвищення рівня теоретичної підготовки магістрантів.

Ключові слова: якість професійної підготовки, оцінки якості професійної підготовки, майбутні магістри.